

מסורת הש"ס

(א) סוטה מז: [סנהדרין]
 ק: (ב) [פי' כדי שיבקשו]
 עליו רחמים. ערוך ערך שם
 ו, (ג) [יבמות יא: וש"נ]
 כחובות יג. סה: (ד) סוטה
 יא: (ה) שבת קכ"ו ז' צ"ל
 וכו', (ו) צ"ל פט רבנן ב"א
 צע"י, (ח) מרילתא פ'
 בשלה, (ט) [בהעלותך יח ח],

לעזי רע"י

אליינדר"י [אליינדר"א].
כוסבר.

מוסף רש"י

לישנא מעליא נקט.
שמלוה ודרך נקיי הדעת
לספר בלשון נקיה (פסחים
ג.). על עסקי
משפחותיו. שגאקר להס
קרובות (שבת קל.).

רבינו חננאל

ואסיקנא ירד להן לישראל
תכשיטי נשים וציקי
קדירה ואבנים טובות
ומרגליות עם הזמן.

ישנים

[עֲרֵהָ צֶנֶחַ מוֹנֵנֹתַי עִמּוֹ.
יֵשׁ אֹמֵר צְבֻרָאִית רַבָּה
[פ"כ, ה] שְׁאִיו אוֹכֵל עַד
שְׁמִיעַ לְגִיד שֶׁל קִרְקַע
צְמוּלָה וְאוֹכֵל. אִי בֶן תִּשְׁעָה
צִרְאָה בּוֹ. וְעֵדִין לֹא
גִזְרֵי שְׁרִיטוֹת לִהְיוֹת בִּי
חֲדָשִׁים מֵאִשׁ הַבְּתוּמָה י"ג
וְהֹאֲרֵךְ עֲדִין שֶׁהֵם צִדְקָן.]

הגהות הב"ח

(א) גמרא עיי' בנזקין כל
העיריות וכו'; דמזוה:
(ב) שם ח'ל' דהס' יד
לנזקין משפט וכן לקמן:
(ג) שם אמר חל' דהס' יד
לנזקין משפט למחר
לאס נמלא עמרה וכו'
שואר מרז (עלה) ח'ל'מ'
וזה ח'ל'א' אס נמצא
עומרה ביהא בעלה
בירוד אסרה סרה
עלה נמצא עומרה
בבית אסרה בירוד
סרה אסרה עליו:
(ד) שם אכנס טויות
ומתוליות שם טקן
ומשלים אסרה (א) שם
טעם עיי' דהס' אמר'
אכזו אל תקרא לשד
מתחפץ כמה שדו
אסר המן ח'ל'מ' למזה
טעמים מרז דלמרי לש
זד מרז דל זד מרז
טעם נח וכו' מנאלין ז'
מזה טעמים אסרה מזה
נחת כו' ח'ל'א' ועל מינה

עינו בדבוס. אהוב שכרות: כל העולם דומה עליו כמיסור. ממון
אחרים דומה לו היסר: ישאנה לאחרים. שמא ישיאנה ענה:
① דאגה. פחד שדואג על הפסד שום דבר פן יבואה: יורד עמו
לחיו. ככל דבר שהוא יכול להקניטו ולהפסידו הוא יורד: עריוס.

דנאסרו להם במדבר ודגה לשון
תשמיש כמו ודגו לרוב (בראשית מח):
ומחסה פיה. מקנחת פיה של מטה
נמו כאשר ימנה הנלחת (מלכים ב
מב) כמי שמקנח את הקערה: **דאמר**
כאן במבטת כסוטה בפרק קמא (דף
יב:) **לא פרזי בזה**. לא היו פרוצים
בעריות במזרים: **הנך דאסירין**.
אותן שהיו נאסרות לבני נח כגון
הנך דאמרין בסנהדרין (דף יז):
ערוה ש"ז של ישראל ממיטתן עליה
כאן נח מזהר עליה וכן צבו על
הנוספות: **הללו לא עשמו**. שכן
קשין לעוצרות ומיניקות כדאמרין
בספרי (ט) משל אומר לאשה לא תאכלי
כל מפני המינוק: **והוא כורע גד**
לכן אמר רבי אסי. זרע הגד אינו
לכן אבל עגול הוא והכי קאמר
קרא והוא עגול כורע גד ולכן
כמרגלים: **בגידה**. גרעין של
אליינודי: **שדומה לזרע פסאן**.

יום הכיפורים פרק שמיני יומא

שגם הוא עגול: **שמלין עוונותיהן**. מתוך שהיו לואגים שמא לא ירד מן למחר היו משעבדים לבס למקום: ^(*) **אם בן תשעה וכו'.** לפי שנאמר (שמות טו) וימודו בצומר בין שליטת הרבה בין שליטת מעט מוצא עומר לגולגולת ואם נמצא יתר צבית הראשון צידוע שכן

עינו בכוסו ⁽⁶⁾ עריות כולן דומות עליו כמישור
 וחד אמר כל הנותן עינו בכוסו כל העולם
 כולו דומה עליו כמישור ⁽⁶⁾ דאגה בלב איש
 ששחנה רבי אמי ורבי אסי חד אמר ישחנה
 מדעתו וחד אמר ⁽⁷⁾ ישחנה לאחרים ⁽²⁾ ונחש
 עפר לחמו ר' אמי ורבי אסי חד אמר אפילו
 אוכל כל מעדני עולם טועם בהם טעם עפר
 וחד אמר אפילו אוכל כל מעדני עולם אין
 ועתו מיושבת עליו עד שיאכל עפר תניא
 אמר רבי יוסי בוא וראה שלא כמדת הקב"ה
 מדת בשר ודם מדת בשר ודם מקניש את
 חבירו יורד עמו לחייו אבל הקב"ה אינו כן
 קלל את הנחש עולה לגג מזונותיו עמו יורד
 למטה מזונותיו עמו קלל את כנען אוכל
 מה שרבו אוכל ושותה מה שרבו שותה
 קלל את האשה הכל רצין אחריה קלל את
 האדמה הכל ניזונין הימנה ⁽³⁾ זכרנו את הדרגה

בס' רב ושמואל חד אמר דגים וחד אמר עריות מאן
 ז' ולמאן דאמר עריות הא כתיב נאכל^א לישנא מעליא
 ואון ולמאן דאמר דגים מאי חנם דהוו מייתין להו
 קב"ה מזמין להם בתוך המים דגים קטנים בכדיהן
 היינו דכתב^ב גן נעול אחותי כלה [גו'] אלא למ"ד
 בשלמא למאן דאמר עריות היינו דכתיב^ו וישמע
 וותיו שנאסרו להם לשכב אצלם אלא למאן דאמר
 שואים ואת האבטיחים רבי אמי ורבי אסי חד אמר
 לא טעמו בו וחד אמר טעם כל המינין טעמו טעמן
 (וטעמו) אמר ר' אסי עגול כגידיא ולבן כמרגלית
 ואחרים אומרים^ז גר שדומה להגדה שמושכת לבו
 בן תשעה לראשון ואי בן שבעה לאחרון לבן שמלכין
 היה מגיד להם לישראל מה שבחורין ומה שבסדקין
 וזין כיצד שנים שבאו לפני משה לדין זה אומר עבדי
 וקור משפט למחר אם נמצא עומרו בבית רבו ראשון
 שזה מכרו לו וכן איש ואשה שבאו לפני משה לדין זה
 הם משה^ח לבקר משפט למחר אם נמצא עומרה בבית
 כיה בידוע שהוא סרח עליה כתיב^ט וברדת הטל על
 כתיב^י שמו העם ולקטו הא כיצד צדיקים ירד על פתח
 כתיב עוגות וכתיב וטחנו הא כיצד צדיקים לחם בינונים
 אמר רב ואיתימא ר' חמא בר' חנינא מלמד שירד להם
 בשלו בפרור א"ר חמא מלמד שירד להם לישראל עם
 קר מאי בבקר בבקר א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן
 אבנים טובות ומרגליות עם המן^{יב} והנשיאים הביאו
 ים ורוח וגשם אין^{יג} וזהו טעמו כמעים לשד השמן א"ר
 כל זמן שישיראל אוכלין אותו מוצאין בו כמה טעמים
 ותהפך לכמה טעמים^{יד} ויאמר משה בתת ה' לכם ערב
 בן קרחה בשר ששאלו שלא כהוגן ניתן להם שלא כהוגן
 להם

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

א [מ"י' פכ"ז מהלכות
איסורי ביאה הלכה יח]:

תורה אור השלם

1. דָּאָהָה בָּלָב אֵיךְ
 שִׁיחָהּ דְּבָרֵי טוֹב
 שְׁמוֹתָהּ: שְׁמוֹת כִּי הִיא
 2. זָאב וְטֶלֶל יִרְעוּ
 אֲחֵרֶיהָ בְּבֶקֶר
 יֵאָכֵל תָּבֵן וְחֶשֶׁךְ שֶׁ
 לָחֵמוֹ אֵל יִרְעוּ לֹא־
 וְשִׁחֲתוּ בְּכֹל דֹּד וְדֹשִׁי
 אִמּוֹ: יִשְׁרָאֵל כִּי הִיא
 3. וְכִרְתּוּ אֶת הַדָּהָה אֲשֶׁר
 נֹאכֵל בְּמִצְרַיִם תָּבֵן אֵם
 וְאֵת הַחֲצִיר וְאֵת
 הַבָּצִילִים וְאֵת הַשּׁוֹמֵמִים:
 כְּמִדְבָּר יֵאָה
 4. מִן דָּרָךְ אֲשֶׁה מִשָּׁה
 אֶפְלָלָה וּמִתְּהַהּ פִּיָּה
 וְאֶמְרָה לֹא פִעֲלִיתִי אֲנִי:
 שְׁמִיל כִּי
 5. מִן גִּעּוֹל אֲחֻזִּי לֹא
 גִּל גִּעּוֹל מִעֵץ חֲתוּם:
 יִשְׂרָאֵל הַשִּׁירִים יֵאָה
 6. וְיִשְׁמְעוּ מִשָּׁה אֵת
 הָעָם בְּכָה לְמִשְׁפּוֹתֵיהֶם
 אִישׁ אֶת פִּתְחוֹ אֲהָלוֹ וְיִחְזְרוּ
 אֵלָיו כִּי מֵאֵד וּבְעֵינֵי שִׁשָּׁה
 7. יָרָן: כְּמִדְבָּר יֵאָה
 8. וְיִזְכְּרוּ בִּית יִשְׂרָאֵל
 אֵת שְׁמוֹ מִן דְּהוּא כְּבוֹדֵה
 דָּד לָבֵן וְשִׁמּוֹ בְּכִסִּית
 דְּבִשָּׁה: שְׁמוֹת לֹא
 9. וּבִרְדַּת הַטֵּל עַל
 הַמִּתְנַחֵה לְכֹרֵה יֵאָה הָעָם
 עֲלֵיהֶם: כְּמִדְבָּר יֵאָה
 10. וְאֶמְרָה יֵאָה אֵל מִשָּׁה
 תִּנְיִן מִשְׁמִיר לָבֵן אֵלֵם
 11. מִן הַשִּׁמְשֵׁם עֲבָדֵי הָעָם
 וְלִמְעַן דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ
 12. לְמַעַן אֲנִשְׁוֹן וְיִחְזְרוּ
 בְּחֻרְתֵּיהֶם אֵם אֵם
 13. שְׁמוֹת שׁוֹד יֵאָה שְׁמוֹ
 הָעָם וְלִמְעַן שְׁמוֹתֵיהֶם
 14. בְּרִיחֵם אוֹ דְּכִי בְּמִדְבָרֵה
 15. בְּשִׁלְשׁוֹ עֲשֶׂר־עָשָׂה אֲתוֹ
 16. עֲשׂוֹת דְּהָהָה שְׁמוֹ כְּטַעַם
 17. לִשְׁדֵּשׁ הַשִּׁמּוֹ: כְּמִדְבָּר יֵאָה
 18. וְיִחְזַק מְלַכְּךָ מִשָּׁה
 19. אֵת לִבִּי הַתְּרוֹתָהּ אֲשֶׁר
 הִבִּיאוּ תִּנְיִן יִשְׂרָאֵל
 20. לְמִלְכָּאֵת עֲבָדֵי הַקִּדְשִׁי
 21. לְעֲשׂוֹת אֲתָהּ עֹדֵת אֲתָהּ
 22. אֲלֵיוָהּ עוֹד נִדְבָה בְּבֶקֶר
 23. שְׁמוֹת לֹא
 24. וְנִתְּשָׁם הַבֵּית אֲבִי אֲבִי
 25. אֲבִי הַשִּׁמּוֹ וְאֵת אֲבִי
 26. מְלֹאִים לֵאפוֹד וְלַחֲשֹׁן:
 שְׁמוֹת לֹא
 27. נְשִׂאִים וְרִחוֹ וְנִשְׁמֵם
 28. אֲנִי אִישׁ מִתְּחִיל בְּמִתָּה
 29. שְׁקֵר: מִשָּׁה כִּי דִּי
 30. יִאֲרָמֵךְ מִשָּׁה בְּתָהּ יֵאָה
 31. לֵבִי גִיעֵר בְּשֶׁר אֲכָלֵל
 32. וְלָחֵם בְּבֶקֶר לִשְׁמֵעַ
 33. בְּשִׁמְעַי יֵאָה אֵת תְּלַתִּיכֵם
 34. אֲנִי אֲתֵם מְלָמִים עֲלֵיוֹ
 35. וְתִנְיִן מִהֵא עַל עֲלִינוֹ
 36. תְּלַתִּיכֵם בִּי עַל יֵאָה
 שְׁמוֹת לֹא